

יום ג', כ"ב בכסלו תשס"א (19 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ב בכסלו**, בשנת תש"י (1949-5710), **קיבלה ממשלת ישראל החלטה הקובעת שירושלים היא בירת ישראל**. כ-5 שבועות לפני-כן, בט"ו בחשון (7 בנובמבר), הכריז רה"מ, דוד בן-גוריון, בנאום נרגש לכנסת ישראל, כי ירושלים היא בירתה של מדינת ישראל. הכנסת אישרה פה-אחד את ההודעה. בנאומו הסביר בן-גוריון כי ירושלים היא חלק בלתי-נפרד ממדינת ישראל, כפי שהיא חלק בלתי-נפרד מההיסטוריה הישראלית ומהאמונה היהודית: "ירושלים היא לב-ליבה של מדינת ישראל."

כעבור שבוע, בעקבות החלטת עצרת האו"ם שירושלים תהפוך לעיר בין-לאומית (בהתאם ל**החלטת החלוקה** משנתיים לפני-כן), החליטה ישראל בצעד חד-צדדי להעביר את כל משרדי הממשלה לירושלים. והיום, כאמור, קיבלה הממשלה את ההחלטה כי ירושלים היא בירת ישראל וגם לקבוע את מקום מושבה של הכנסת בירושלים – וזאת כשנה לאחר סיום מלחמת השחרור.

החתימה על הסכמי שביתת-הנשק בין ישראל לירדן לא הביאה לפתרון בעיית ירושלים. באו"ם עלו מספר הצעות לפתרון, כשהעיקרון דומה – הפיכת ירושלים לעיר בין-לאומית. כל עוד התנהלו הדיונים, נמנעו ישראל וירדן מכל הכרזה על עתידה של העיר, עד להכרזתו המפתיעה של בן-גוריון.

שגרירותיהן של רוב המדינות שאיתן יש לישראל יחסים דיפלומטיים – כולל ה'חברים' הקרובים לנו ביותר, שאינן מכירים באף חלק של ירושלים כ"שייך" למדינת ישראל – שוכנות עד היום בתל-אביב, בין השאר כדי לא לנקוט עמדה המקבלת את ירושלים כבירתנו. [ישראל 50]

"...ולאהוב את ארצו":

ירושלים – בירת יהודה וישראל בימי קדם, ירושלים היא המרכז הלאומי, הדתי והרוחני של העם היהודי לדורותיו ולתפוצותיו. היא העיר הקדושה ביותר ליהודים והיא קדושה גם בעיני הנוצרים והמוסלמים. ירושלים היא סמל לשאיפות העם היהודי לשוב לארצו ולבנותה ("אם אשכחך ירושלים...").

תולדות העיר: מזכרת בפעם הראשונה במקורות כתובים בתעודת אבלה (2300 לפסה"נ). שמה הקדום, אורשם, נזכר בתעודות מצריות מן התקופה הכנענית התיכונה. מקור השם: צירוף של 2 מלים – "שלם": "ומלכי-צדק, מלך שלם, הוציא לחם ויין והוא כהן לא-ל עליון" [בראשית י"ד 18]; ו"ה" (ה') יראה": "ויקרא אברהם שם המקום ההוא (שבו היה אמור להעלות את יצחק בנו לקרבן, בעקידה) ה' יִרְאֶה אשר יאמר היום בהר ה' יִרְאֶה." [שם כ"ב 14] **במכתבי תל אל-עמרנה** מן המאה ה-14 לפסה"נ היא מכונה אורושלם, בדומה לשמה במקרא: ירושלים או ירושלים.

[מקום ואתר]

לקראת חנוכה (בעוד 3 ימים)...**מ"מגילת אנטיוכוס** (המשך):

אחרי כן באו בני חשמונאי לבית המקדש ויבנו השערים, ויסגרו הפרצות, ויטהרו את העזרה מן ההרוגים ומן הטומאות. ויבקשו שמן זית זך להדליק המנורה, ולא מצאו כי אם צלוחית אחת אשר היתה חתומה בטבעת הכהן הגדול, וידעו כי היתה טהורה. היה בה כשיעור הדלקת יום אחד. ואלוקי השמים, אשר שיכן את שמו שם, נתן ברכה והדליקו ממנו שמונה ימים! על כן, קיימו בני חשמונאי קיום, וחזקו איסור, ובני ישראל עמהם כאחד, לעשות שמונת הימים האלה ימי משתה ושמחה כימי מועדים הכתובים בתורה, ולהדליק בהם נרות להודיע אשר עשה להם אלוקי השמים ניצוחים.

{הסיום מחר}

יום נעים (עם תפילת "יתן טל ומטר לברכה")!